Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31638
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

tione liberat. Quippe hic seruus libertatis
professio cognoscit honoris. Illi enim non e
seruus. nisi qui sco fuerit cetib congregatus.
Calumniantur autem superbi. quando hereticas con
tentiones uiolento pondere falsitatis obiciunt.
ut merito se a dno depcatos fuerit suscipi. ne eos potuisset altercatione psternere. Si
ue hoc magis despectib ummundis melius
dir. qui nobis improbe calumpniantur. et
cum ipsi sint maxime nros criminum reos.
nolunt nos concessa uenia liberari. Nam cum ipsi
decipiant. ipsi nos semp accusant. Sed quid
murum si peccatorib calumpnient. qa po dno
dicere teptauit. hec omnia t dabo. si procidens
adoraueris me. Et illud. Ponam sedem meam ad
aquilonem. ero similis altissimo. Merito ergo
dir calumpniatores. q dum facit crudelia. pios
semp accusat. d ipso enim alio loco dicit
scriptura. Et humiliauit calumpniatores.
et pmanebit cum sole. Iustissime itaq petit.
ne humilis tradat superbo. ne simpliciter ca
lumniosis. ne deuotos ingrato. quos sup ipsos
magis attollit seruiunt. qs minime seducere
ualuerunt. Oculi mei defecerunt in sa
lutare tuum. et ueloquium iustitiae tuae. Mouere aliquos solet. cur pluraliter numero positum
oculos. cum uni sit cordis aspectus. Nec potest hoc
adiutos oculos carnales referri. q nulla lon
ginquitate temporis. nichil tale potuimus uide
ri. Sed quo cohors sancta loquitur. qm esse et istat ec
clia. merito pluraliter dixit oculi mei. sicut
et alibi de ipsa legitur. Oculi tui sicut columbe
sup habundantia aquarum. Et alibi. Oculi tui
sicut columbe. erit tacturnitatem tuam. Istos q
dicit oculos insalutare dni defecisse. qpt sem
incarnationis aduentum. quem tanto desiderio
sustinebat. ut nullam requiem potuisset admit
tere. Vnde merito defecit. quia nullum tempus
uaticinionis accepit. Salutare enim signum dnm
salutatorem. de quo scriptum est. Saluum fac ppl m
fac ipl m tuum dne et benedic hereditatem tuam.
Sequitur. Et ueloquium iustitiae tuae. id est euangelica
uerba. quae dicturus erat ppto credituro. Fac
cum seruo tuo secdm misam tuam. et iustificationes tuas doce me. Insiduus petib perseuerat.
quia petendi numq debet esse fastidium. ubi
largitas donatoris non potest habere defectum.
Infinita petit. qui s bona fieri secdm dni mi
sericordiam postulauit. Nam sicut illa eterna est.
sic et munera pbantur p petula. Bene addidit
seruo tuo. quia stati corruit. qui alteri esse uo
luerit. Iustificationes u moe suo ipsas semp
petit. qs ia deuotos accepit. Hanc enim assiduitatem et oratio dnica designat quae dicit. Panem
nrm cotidianum da nob hodie. Iustum est enim
ut iugiter rogetur. qui si non petat offendit. Et res
pice resistere quasi uerbo pp petere distinctes s.
Quam sup se fieri petit. iustificationes autem
doceri se supplicit postulauit. Seruus tuus
sum ego. da mi intellectum ut sciam testimonia
tua. Quasi uiuus uniuersa quae expediunt com
muni petib s a dno postulanda. maxime tam
diuinae scripturae intellectum iugiter petendum esse.
q quanto plus petit. tanto suauiora sensibus inuenit. Sed quia nouum omnipotentem dnm subiectis
suis esse largissimum dicit. Seruus tuus sum ego. da
mi qui es solitus donare quae iuste et fideliter petitis. Nam cum obnoxium se cunctis cognoscit.
magnitudinem meritum esse ipsi famulum nuncupari.
Seruus quippe ipsi uetatur dici nequaquam potest. in qui
ei famulatur arbitrio. Et unde q dicit ut sciam.
id est ut accepta retineam. Secure enim illud est. qd
unoniam nrm manifeste uenens nulla ob
liuione delet. Tempus faciendi dne. dissipa
uerunt legem tuam. Preuidens ppls deuotos temptib
antiochi. a plebe iudaica legem dni culturis